

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 208/21
Люксембург, 23 ноември 2021 г.

Решение по дело C-833/19 Р
Съвет/Hamas

Съдът потвърждава актовете на Съвета, които оставят Hamas в списъка на ЕС на терористичните организации

Общият съд не е трябвало да отменя оставянето на Hamas в този списък с мотива, че Съветът не удостоверил с подпис изложенията на индивидуалните мотиви на тези актове

С решение от 4 септември 2019 г., Hamas/Съвет¹, в рамките на жалба за отмяна, подадена на основание на член 263 ДФЕС, Общият съд отменил четири акта на Съвета на Европейския съюз, приети през 2018 г.², с които Hamas е оставена в списъка, приложен към Обща позиция 2001/931/ОВППС. Hamas е вписана като организация, участваща в терористични действия, и на това основание са ѝ наложени мерки за замразяване на средства и икономически ресурси. Общият съд, който отхвърлил твърденията за наличие на седем от осемте основания, които Hamas изтъкнала пред него тогава, за да оспори включването си в списъка, отменил спорните актове в частта, в която се отнасят до тази организация, тъй като Съветът не удостоверил чрез подпис изложенията на мотивите за тези актове, изложения, които се съдържат в отделни документи. В това отношение Общият съд се позовал на изискването за подпис, предвидено в член 297, параграф 2, първа алинея ДФЕС, както и в член 15 от Процедурния правилник на Съвета³.

Съдът, в голям състав, отменя решението на Общия съд от 4 септември 2019 г. Той приема, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил, че изложенията на мотивите за оставянето на Hamas в приложените към спорните актове списъци е трябвало — подобно на самите актове, които съдържат общи мотиви — да бъдат подписани от председателя и генералния секретар на Съвета. Освен това тези изложения на мотивите са приети от Съвета едновременно със спорните актове, към които са неразделно приложени, и тяхната автентичност не е надлежно оспорена.

¹ Решение от 4 септември 2019 г., Hamas/Съвет ([T-308/18](#)).

² Решение (ОВППС) 2018/475 на Съвета от 21 март 2018 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2017/1426 (ОВ L 79, 2018 г., стр. 26); Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/468 на Съвета от 21 март 2018 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1420 (ОВ L 79, 2018 г. стр. 7); Решение (ОВППС) 2018/1084 на Съвета от 30 юли 2018 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2018/475 (ОВ L 194, 2018 г., стр. 144); Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1071 на Съвета от 30 юли 2018 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/468 (ОВ L 194, 2018 г., стр. 23).

³ Съгласно член 15 от Процедурния правилник на Съвета, озаглавен „Подписване на актовете“: „Текстът на актовете, приети от Европейския парламент и от Съвета в съответствие с обикновената законодателна процедура, както и на актовете, приети от Съвета, се подписва от действащия при приемането им председател и от генералния секретар. Генералният секретар може да делегира правото си на подпис на генерални директори от генералния секретариат.“ [Решение 2009/937/ЕС на Съвета от 1 декември 2009 година за приемане на Процедурен правилник на Съвета (ОВ L 325, 2009 г., стр. 35)].

Съображения на Съда

Съдът припомня, на първо място, че от решение Комисия/BASF⁴, на което Общият съд се основал в обжалваното съдебно решение, следва, че саморъчният подпис на даден акт, и по-специално от председателя на приелата го институция, представлява средство за удостоверяване на акта, чиято цел е да обезпечи правната сигурност, като закрепя на автентичните езици текста, приет от тази институция. Така в случай на оспорване това удостоверяване дава възможност да се провери дали нотифицираните или публикуваните текстове съответстват точно на приетите текстове и на волята органа, който ги е издал. Макар в това съдебно решение да припомня и че разпоредителната част и мотивите на дадено решение са неразделно цяло, Съдът отбелязва, че за разлика от решението, разглеждано в посоченото по-горе съдебно решение, спорните актове са подписани от председателя на приелата ги институция, а именно Съвета, и от неговия генерален секретар. Освен това така, както са публикувани, посочените актове съдържат общи мотиви. Съдът отбелязва също, че в решение Комисия/BASF е поставен не въпросът дали всички мотиви на даден акт трябва да бъдат удостоверени чрез подпис, когато част от тях се съдържат в отделен документ, а по-специално въпросът за липсата на съответствие между текста на решение, както е прието от органа, който го е издал, и текста на същото решение, както е публикувано и нотифицирано. С оглед на тези различни обстоятелства Съдът заключава, че съображенията, които е изложил в решение Комисия/BASF, не могат да бъдат приложени към настоящото дело.

На второ място, Съдът припомня практиката си, съгласно която актовете, предвиждащи ограничителни мерки, каквито са спорните актове, имат особена същност, тъй като приличат както на актове с общо приложение, доколкото са насочени към цяла категория адресати, определени общо и абстрактно, така и на съвкупност от индивидуални решения, взети по отношение на лица и образувания, чиито имена са включени в списъците в приложенията им. От предвиденото в член 297, параграф 2, първа алинея ДФЕС правило произтича, че спорните актове, които са законодателни актове, приети под формата на регламенти или на решения, които не посочват адресат, трябва да бъдат подписани от председателя на Съвета, доколкото приличат на актове с общо приложение по смисъла на тази съдебна практика. От друга страна, доколкото спорните актове приличат на съвкупност от индивидуални решения, за тях не важи такова задължение за подписване, а единствено задължението за нотифициране, произтичащо от член 297, параграф 2, трета алинея ДФЕС. Същото се отнася и за изложенията на мотивите, които придружават нотифицираните до Нямас спорни актове, които изложения не се отнасят до общия характер на същите актове, а до оня техен аспект, поради който приличат на съвкупност от индивидуални решения. Следователно освен акта с общи мотиви за тези ограничителни мерки, не е необходимо председателят на Съвета да подписва свързаното с такъв акт изложение на индивидуални мотиви. Достатъчно е това изложение на мотиви да бъде надлежно удостоверено с други средства.

Според Съда тълкуването на член 15 от Процедурния правилник на Съвета води до същия извод. При положение че този член трябва да се разглежда в светлината на релевантните разпоредби на Договора, той не може да се тълкува в смисъл, че налага на председателя и генералния секретар на тази институция задължение за подписване, което е по-строго от произтичащото от член 297, параграф 2, първа алинея ДФЕС. Съдът подчертава, че подобно формално задължение за подписване на изложението на индивидуалните мотиви не може да се изведе и от задължението за мотивиране, предвидено в член 296 ДФЕС. Всъщност изискванията, произтичащи от тази разпоредба, не трябва да се смесват с изискванията за удостоверяването на акт на Съюза, тъй като контролът дали е спазено последното изискване е предварително условие за осъществяването на всеки друг контрол върху този акт. Така Съдът приема, че първото основание за обжалване е налице и отменя решението на Общия съд.

⁴ Решение от 15 юни 1994 г., Комисия/BASF и др. ([C-137/92 P](#)).

На трето място, тъй като в съответствие с член 61, първа алинея от Статута на Съда фазата на производството позволява да се постанови окончателно решение, Съдът констатира, че Съветът е представил документи, доказващи, че изложенията на мотивите са били приети едновременно със спорните актове, подписани от председателя и генералния секретар на Съвета, към които са били неразделно приложени, и че Намас не посочва нищо, което да постави под съмнение точното съответствие между текста на изложенията на мотивите, които са ѝ нотифицирани, и текста, приет от Съвета. Тъй като Намас не е оспорила надлежно автентичността на тези изложения на мотивите, Съдът постановява, че подадената от тази организация жалба трябва да се отхвърли в нейната цялост.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решенията или определенията на Общия съд подлежат на обжалване пред Съда, което се ограничава само до правни въпроси. По принцип обжалването няма суспензивно действие. Ако жалбата е допустима и основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Когато фазата на производството позволява това, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото. В противен случай той връща делото на Общия съд, който е обвързан с решението, постановено от Съда в рамките на обжалването.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293